

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/213/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116213128
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8116213128.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej žalobkyne: E. T., L.. XX.X.XXXX, J. C. Š. XXX, XXX XX G. zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.6.2016 domáhala voči žalovanému zaplata primieraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur v súvislosti s porušením jej spotrebiteľského práva, ktorého sa úspešne dovolala v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 29C/350/2014 o zrušenie rozhodcovského rozsudku, v ktorom bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná. Poukázala na to, že ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, pretože svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil, poukázal na to, že žalobkyňa si ako spotrebiteľka neuplatnila v žiadnom konaní porušenie svojich práv alebo povinností a tým neunesla ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku. V rozhodnutí Okresného súdu Prešov sp.zn. 29C/350/2014 sa neúspešne domáhala primieraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur. Uvedeným je teda medzi účastníkmi konania judikovaný aktuálne taký skutkový stav, kedy by uzatvorená odplatná zmluva o revolvingovom úvere č. 8300051068 zo dňa 27.9.2012 obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Medzi účastníkmi konania nebolo vydané žiadne rozhodnutie, ktorým by bolo preukázané splnenie predpokladov podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z.

Namietal taktiež to, že cieľom primieraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorý sa zistil, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva. Na priznanie žalobcom uplatňovaného nároku neexistuje žiadny skutočný a zákonný nárok.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením spisu tunajšieho súdu sp. zn. 29C/350/2014 a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 4.2.2014 podala žalobkyňa na tunajšom súde žalobu o určenie neprijateľnosti poplatku a vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá sa viedla pod sp.zn. 15C/40/2014.

Následne dňa 7.10.2014 podala žalobkyňa voči žalovanému žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp.zn. 337/06/14 s návrhom na odklad vykonateľnosti rozhodnutia a určenie, že zmluvná podmienka v zmluve č. 8300051068 bod 8.4. Odplata je neprijateľná a určenie, že zmluvná podmienka v zmluve č. 8300051068 dohoda o poskytnutí služby je neprijateľná. Vec sa viedla pod sp.zn. 29C/350/2014.

5. Súd vo veci o určenie neprijateľnosti poplatku a vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodol rozsudkom zo dňa 9.12.2014 sp.zn. 15C/40/2014-97 tak, že určil, že poplatok 215,75 eura, ktorý dojednáva žalovaný so spotrebiteľmi spočívajúci v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 315,75 eura.

6. Súd poukázal v tomto svojom rozhodnutí na to, že ochrana spotrebiteľa v EÚ vychádza z koncepcie zachovania zásady rovnosti v súkromnoprávných vzťahoch medzi spotrebiteľom a subjektom konajúcim v rámci svojej podnikateľskej alebo profesijnej činnosti na strane druhej. V takto uzatváraných zmluvách sa zásada rovnosti narúša v dôsledku nedostatočnej informovanosti spotrebiteľa o svojich právach, ako aj ekonomickej situácii na trhu s tovarom alebo službou, ktorá je predmetom zmluvy, najmä v porovnaní so skúsenosťami a vedomosťami podnikateľského subjektu. Systém ochrany spotrebiteľa vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení a túto nerovnováhu sa snaží zákonodarca vyvážiť právnou úpravou, ktorá má chrániť práva a oprávnené záujmy spotrebiteľa. Podľa judikatúry európskych súdov zaoberajúcou sa definíciou priemerného spotrebiteľa je priemerným spotrebiteľom spotrebiteľ primerane dobre informovaný, opatrný a pozorný. Zákon ale súčasne ukladá dodávateľovi konať s odbornou spôsobilosťou v postavení voči dodávateľovi v súlade s § 4 ods. 7, 9, v tom čase účinného zák. č. 129/2010 Z.z.. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci konania uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere poskytnutím úveru 1.500,- Eur so zmluvne dojednanou zmluvnou odmenou (čo je úrok z úveru). Nemalo by byť vážnejších pochybností o tom, že zmluva je spotrebiteľská, koncipovaná na vopred pripravenej predtlačí, teda „formulárová“. Úrok z úveru bol až 70,01 % ročne, a takéto dojednanie výšky „dohodnutých“ úrokov aj napriek tomu, že má ísť o prejav zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvy, je priečiaci sa dobrým mravom. (§ 3 OZ) V takomto prípade je podľa § 39 OZ zmluvné dojednanie v rozpore s dobrými mravmi, neplatné. Aj keď Občiansky zákonník neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy, právna teória a ustálená súdna prax pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní. Dojednanie úrokov z úveru pre občana - fyzickú osobu v miere viac ako 70 % ročne významne prevyšuje priemernú mieru úrokov, ktoré boli v rovnakom období ako uzatvárala zmluvu žalobkyňa 12,93 % ročne z nových úverov poskytovaných obchodnými bankami obyvateľstvu so začiatočnou dobou fixácie 1 až 5 rokov. V dôsledku toho dospeľ súd k záveru, že dojednanie o zmluvnej odmene za úver je neplatné a žalobkyňa mala povinnosť splatiť žalovanému len sumu skutočne čerpanej istiny úveru (napr. NS SR 5Cdo 26/11). Rovnaký záver odôvodňuje posúdenie zmluvy aj s odkazom na ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, pretože v obligatórnych náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon v ust. § 9 ods. 2 v pod písm. k/ vyžaduje, aby v zmluve bolo presne špecifikované, aká je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov, iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Tento nedostatok zákon sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto jednoznačne ustálil, že povinnosťou žalobkyne bolo uhradiť žalovanému len reálne poskytnuté finančné prostriedky, po odpočítaní poplatku 215,75 Eur, ktorú sumu si žalovaný z úveru odrátal (žalovaný to potvrdil aj vo svojom písomnom vyjadrení) a táto mala byť započítaná ako pohľadávka žalovaného spočívajúca v zaplatenej odmene za odklad splátok úveru podľa čl. 8 zmluvy. Súd posúdil celú konštrukciu služby odkladu splátok a odplaty za ňu, ako je definovaná v čl. 8 zmluvy za neprijateľnú, výrazne zhoršujúcu postavenie spotrebiteľa - žalobkyne ako neprijateľnú v zmysle § 53 ods. 5 OZ, aj neplatnú. Takýto záver zodpovedá skutočnosti, že podľa dojednania si žalovaný odplatu vyúčtoval v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či žalobkyňa bude mať o takúto „službu“ záujem, alebo nie, resp. či jej táto bude poskytnutá, alebo nie (na jej poskytnutie nemá dlžník podľa zmluvného

dojednania právny nárok) a odmena ako taká je neprimerane vysoká, keď suma 215,75 Eur dosahuje takmer výšku súčtu troch splátok (3 x 80,37 Eur = 241,11 Eur), ktoré môžu byť odložené. Takáto dohoda podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa. K námietke žalovaného, že zmluvná podmienka je dohodnutá individuálne a preto nepodlieha súdnej kontrole súd uvádza, že z výsluchu vypočutého svedka v súvisiacom konaní sp.zn. 20C 9/2014, ktorý zhodou okolností ako obchodný zástupca uzatváral za žalovaného zmluvu aj so žalobkyňou uviedol, že bolo podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere aj uzatvorenie Dohody o poskytnutí služby, nakoľko táto dohoda sa uzatvárala pri každej zmluve o revolvingovom úvere. Z toho je možné prijať jednoznačný záver, že dohoda individuálne dojednaná nebola a preto podlieha súdnej kontrole. Súd vyhodnotil zmluvnú podmienku ako neprijateľnú, a teda aj neplatnú, pokiaľ si žalovaný sumu 215,75 Eur ako poplatok za odklad splátok automaticky započítal voči žalobkyni a o takto zníženú sumu jej poskytol úver, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne a preto je žalobkyňou uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v požadovanej výške 215,75 Eur dôvodný. Súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 215,75 Eur.

7. V dôsledku podaného odvolania rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.5.2015 sp.zn. 16Co/13/2015-157 odvolací súd potvrdil rozsudok prvej inštancie. Poukázal na to, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (takzvaná teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, Freiburger Kommunalbauten cit. „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“

Z obsahu spisu je zrejmé, že zmluvou o revolvingovom úvere č. 8300051068 poskytol žalovaný žalobkyni revolvingový úver v úverovom limite 1.500,- Eur so splatnosťou úveru v splátkach v počte 42 vo výške 80,37 Eur vrátane úrokov. Uvedená zmluva je spracovaná ako formulárová zmluva.

Zmluvné dojednanie v bode 8 tejto úverovej zmluvy nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ju aktivovať (prípadne vykonať úkon, ktorý by bolo možné považovať za súhlas s jej využívaním za poplatok), ale naopak tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok vo výške 215,75 Eur. Mesačná splátka je vo výške 80,37 Eur. Za odklad troch splátok, t.j. splátok vo výške 241,11 Eur, by mal spotrebiteľ podľa dojednania vopred, t.j. už pri uzavretí zmluvy, uhradiť poplatok vo výške takmer dosahujúcej samotný súčet odložených splátok (resp. 14 % poskytnutého úveru). Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach je preto nepochybná.

8. Vo veci o zrušení rozhodcovského rozsudku sp.zn. 337/06/14 s návrhom na odklad vykonateľnosti rozhodnutia a určenie, že zmluvná podmienka v zmluve č. 8300051068 bod 8.4. Odplata je neprijateľná a určenie, že zmluvná podmienka v zmluve č. 8300051068 dohoda o poskytnutí služby je neprijateľná súd rozsudkom zo dňa 26.2.2016 č.k. 29C/350/2014-52 rozhodol tak, že sa zamietá návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava, zn.: 337/06/14 z 13.8.2014,

zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava, zn.: 337/06/14 z 13.8.2014, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

9. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že súd považoval za preukázané, že žalobkyňa žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru vyplňala dňa 10.9.2012 s uvedením výšky úveru 1.500 Eur, počtu splátok 42 splatných vždy k 19.dňu kalendárneho mesiaca s uvedením výšky mesačnej splátky 88,37

Eur, celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom vo výške 3.375,54 Eur, predpokladanej RPMN 70,01 %, ročnej úrokovej sadzby 70,01 % a priemernej hodnoty RPMN vo výške 45,60 %.

Predmetná rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, ktorú predkladal žalovaný spotrebiteľom a nemohla byť individuálne dojednaná.

Rozhodcovská zmluva dojednaná medzi účastníkmi konania je na samostatnej listine podpísanej obidvoma zmluvnými stranami, čím je dodržaná jej písomná forma vyžadovaná zákonom v zmysle ust. § 4 ods.2 zákona o rozhodcovskom konaní.

Rozhodcovskú zmluvu nie je možné považovať za neplatný právny úkon pre jej neurčitost', nakoľko zákon o rozhodcovskom konaní v ust. § 3 ods.1, túto definuje ako dohodu medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Z uvedeného dôvodu nie je potrebné, aby v zmluvných dojednaniach rozhodcovskej zmluvy boli presne špecifikované všetky budúce spory, ktoré bude rozhodcovský súd rozhodovať.

V zmysle ust. § 53 ods.4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V zmysle ust. § 53 ods.5 citovaného zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V súvislosti s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že podľa názoru súdu o neprijateľnú doložku, ktorá vyžaduje aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale v prípade ak by podľa uvedenej doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

Predmetná rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, ktorú predkladal žalovaný spotrebiteľom a táto nemohla byť individuálne dojednaná, keďže jej obsah spotrebiteľ ani ovplyvniť nemohol a dopŕňali sa len údaje o spotrebiteľovi s uvedením jeho mena, bydliska a dátumu narodenia. Veriteľ teda môže na základe takto sformulovanej rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu a tak vylúčiť z prejednávania všeobecný súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ tým stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy spočíva výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh, ktorý v zásade iniciuje práve veriteľ. Práve veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovej zmluvy vo svojej vopred pripravenej forme aj jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

10. Čo sa týka ustanovenia rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorého mal spotrebiteľ právo od zmluvy jednostranne odstúpiť, aj bez uvedenia dôvodov do 14 kalendárnych dní od jej doručenia, od zmluvy je možné odstúpiť len v prípade, že je platná. Ak je zmluva od začiatku neplatná, nie sú ani splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. V danom prípade za individuálne dohodnutú zmluvu nie je možné považovať zmluvu, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná, pričom spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Z uvedeného dôvodu nie je možné považovať rozhodcovskú zmluvu za individuálne dohodnutú len tým, že spotrebiteľ v úzkej časovej lehote po jej podpise mal právo od zmluvy odstúpiť. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde (KS Prešov č.k. 1 CoE 33/2014 zo dňa 29.5.2014, KS Trenčín č.k. 8 CoE 157/2014 zo dňa 17.6.2014, KS Košice č.k. 3 CoE 55/2014 zo dňa 30.4.2014).

Na základe uvedených skutočností preto podľa názoru súdu napriek tomu, že predmetná rozhodcovská zmluva má povahu samostatnej zmluvy, nešlo o zmluvu individuálne dojednanú nakoľko bola vopred pripravená dodávateľom bez toho, aby spotrebiteľ mal možnosť akokoľvek do jej textu zasiahnuť.

Keďže ide o zmluvné dojednanie majúce charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neplatná, je naplnený zákonný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 ako aj ust. § 40 ods.1 písm. a) bod 1. citovaného zákona v znení účinnom od 1.1.2015. Aj v prípade platného uzatvorenia predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere by súd musel konštatovať dôvodnosť žalobného návrhu v časti, kedy žalobkyňa žiadala zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Rozhodcovský súd zaviazal žalobkyňu na zaplataenie zmluvnej pokuty, ktorú si uplatnil žalovaný v zmysle článku 4 bodu 14.1. všeobecných obchodných podmienok.

Ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka predpokladá existenciu písomnej dohody v predmete dojednania zmluvnej pokuty pre porušenie zmluvnej povinnosti jedným z účastníkov zmluvy, pričom v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa názoru súdu uvedením nároku žalovaného ako veriteľa na zaplataenie zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností žalobcu ako dlžníka v danom prípade v článku 14 v bode 14.1. úverových zmluvných podmienok nie je splnený základný predpoklad platného dojednania a to jej písomná forma, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Na podporu svojho tvrdenia súd poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky pod sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, zo záverov ktorého vyplýva, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zmluvnej pokuty zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje.

Na základe uvedeného preto rozhodcovský súd nemal zaviazat' žalobkyňu na plnenie z neplatného zmluvného dojednania.

Zároveň v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve uvedená nesprávna výška ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa výpočtu súdu kalkulačkou pre výpočet ročného úroku a RPMN pri výške poskytnutého úveru v sume 1.500 Eur, dobe splácania 42 mesiacov a celkovej sumy, ktorá má byť splatená vo výške 3.375,54 Eur, je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 26,08 % a RPMN 70,01 % .

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo nesporne preukázané, že pre daný typ úveru bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 66,02 %, preto nesprávne uvedenie RPMN v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa by malo za následok, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný mal iba nárok na vrátenie istiny poskytnutého úveru.

Nakoľko rozhodcovský súd pri rozhodovaní porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, bol naplnený dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj na základe ust. § 40 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014.

Podľa § 40 ods.2 zák. č. 244/202 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinnom do 31.12.2014, podľa ktorého ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložit'.

Pokiaľ žalobkyňa žiadala predmetnou žalobou vysloviť neprijateľnosť zmluvných podmienok, súd s poukazom na absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300051068 zo dňa 27.9.2012 pre rozpor s ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z., súd dospel k jednoznačnému záveru, že neplatným právnym úkonom je aj tá časť zmluvy v bode 8, obsahom ktorej je dohoda o poskytnutí služby odklad splátok úveru.

Určenie, že niektorá zo zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou pre rozpor s ust. § 53 Občianskeho zákonníka predpokladá, že spotrebiteľská zmluva, ktorá takúto podmienku obsahuje, je právnym úkonom spĺňajúcim všetky náležitosti platného právneho úkonu predpokladaných ust. § 37 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

Keďže predmetná zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 27.9.2012, vrátane zmluvného dojednania v bode 8. dohody o poskytnutí služby odkladu splátok úveru, je absolútno neplatným právnym úkonom pre rozpor s ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vylúčené, aby súd posudzoval neprijateľnosť zmluvných podmienok absolútno neplatného právneho úkonu pre ich rozpor s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, preto súd žalobu v uvedenej časti ako nedôvodnú zamietol.

11. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že „žije v starom rodinnom dome v Malom Šariši so svojou 85 ročnou matkou. Toho času jej jediný príjem je vdovský a starobný dôchodok. Je vdova vyše 20 rokov. Deti pochádzajúce z manželstva sú 3 a sú už samostatné a bývajú sami. V tom roku 2012 potrebovala súrne peniaze, pretože sa im pokazil darling a potrebovali kúpiť tento darling, niekto jej poradil, aby si zobrala úver z Profi Creditu. V tom čase bola krajčírka, pracovala vo firme, ale neuviedla si, keď tú zmluvu uzatvárala, aká vysoká úroková sadzba bola dohodnutá, ani nič také. To, čo vypovedala o tom, že ako ohľadom tejto zmluvy postupovala, resp. za akých okolností zmluvu uzatvárala v konaní 29C/350/2014, k tomu viacej nemá čo dodať. Istý čas sa snažila a splácala tento úveru, potom však firma jej dala výpoveď a zostala bez práce. Nevedela čo a ako robiť, preto vyhľadala spotrebiteľské združenie a tento

sa ujal tejto veci ohľadom rozhodcovského konania. Bližšie si už okolnosti nepamätá ohľadom tohto konania. Žalovaný nepodal voči nej žalobu, aby tento zvyšok doplatila, na nič také si nepamätá. Bola veľmi znepokojená, lebo na základe tohto rozhodcovského rozsudku ju v podstate vyhladal exekútor a viedol exekúciu na jej príjmy.“

12. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

13. Predmetom konania je nárok žalobkyne na vydanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur v súvislosti s porušením práva, ktoré úspešne uplatnila na základe na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 29C/350/2014, na základe ktorého došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku.

14. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

15. V danom prípade žalobkyňa vzhľadom na svoj sociálny status osoby neznalej práva a vzhľadom na jej osobné pomery spočívajúce v tom, že v čase uzavretia zmluvy bola krajčirkou, ktorá žila so svojou starou matkou v starom rodinnom dome a starala sa sama o zabezpečovanie potrieb tejto rodiny, uzavrela zmluvu o úvere so žalovaným, kde žalovaný dohodol s ňou úžernú úrokovú sadzbu vo výške 70,01 %. Ako už konštatovali obe rozhodnutia súdov, ktoré boli vydané vo veci tejto jednej spotrebiteľskej zmluvy, žalovaný dohodol v zmluve o úvere niekoľko neprijateľných zmluvných podmienok, resp. vo veci 29C/350/2014 bola zmluva prehlásená za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi pre úžernú úrokovú sadzbu. Z tohto dôvodu bol aj zrušený rozhodcovský rozsudok s poukazom na to, že rozhodcovská doložka nebola platne a zmluvne dojednaná.

16. Všetky porušenia spotrebiteľského práva konštatované v rozsudku 29C/350/2014 zakladajú v celom rozsahu nárok na primerané finančné zadostučinenie za porušenie z tohto konkrétneho práva a to že žalovaný nepodal žalobu o zaplatenie dlžnej sumy na súde, ale v rozhodcovskom konaní, čím aj rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa žalovaná domáhala, znel na sumu 2.427,66 eura, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne, úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 80,37 eura od 20.7.2013 do 21.8.2013, zo sumy 80,37 eura od 20.8.2013 do 21.8.2013, zo sumy 79,74 eura od 22.8.2013 do 12.9.2013, zo sumy 79,74 eura od 20.9.2013 do 30.10.2013, zo sumy 16,56 eura od 31.10.2013 do 28.11.2013, zo sumy 80,37 eura od 20.10.2013 do 28.11.2013, zo sumy 16,56 eura od 29.11.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eura od 20.11.2013 do zaplatenia, z sumy 80,37 eura od 20.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eura od 20.1.2014 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eura od 20.2.2014 do zaplatenia, zo sumy 2.089,62 eura od 24.2.2014 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur len 5,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.427,66 eura do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 393,45 eura, pritom bolo zistené, že žalobkyni bola vyplatená suma 1.284,25 eura a vrátila sumu 947,88 eura.

17. Na námietky žalovaného je potrebné poukázať na to, že pokiaľ by sa nebola žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, mohol by žalovaný na jej úkor sa bezdôvodne obohatiť v sume okolo 2.000 eur, čo je suma značne prevyšujúca vôbec skutočný dlh žalobkyne voči žalovanému, aj výšku poskytnutého úveru. Z tohto dôvodu za toto porušenie práva žalobkyni, že bola voči nej uplatnená na základe neplatnej rozhodcovskej doložky žaloba na rozhodcovskom súde, je dôvodné priznané finančné zadostučinenie v požadovanej výške 300 eur.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Súd ustafuje, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, a preto jej priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné

uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).